

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

sig Vished paa disse Punkter. Han udtalte endvidere, at der ingen Tvivl var om, at den fuldstændige Lukning var den eneste Løsning, om hvilken der ikke kunde herske Tvivl eller Usikkerhed. Til de af Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Foranstaltninger til Limfjordstangernes Bevarelse i Skrivelse af 26. Februar 1943 fremsatte Spørgsmaal med Hensyn til Moler til Bevarelse af den frie Kanal bemærkede Bondesen ved at udkaste nogle Tanker om Spørgsmaalet, om hvilke han selv siger, at de grundlæggende Antagelser for disse Tanker hviler paa et hypotetisk Grundlag, at det ikke var muligt for ham at overse hele Virkningen af saadanne Foranstaltninger, og at der for saa vidt var god Grund til at nære Betænkelse om deres Gennemførelse. Bondesens Stilling er formentlig paa særdeles rammende Maade karakteriseret af fhv. Minister Hassing Jørgensen i dennes Tale i Rigsdagen den 4. Februar 1943, i hvilken han udtalte, at det ikke er et Forslag, men en Tanke, Bondesen har fremsat, og at denne Tanke har syntes tiltalende for lokale Stemninger, og maaske til en vis Grad er fremkommet ud fra Ønsket om at komme disse i Møde, men naar den ikke har faaet nogen som helst Tilslutning fra den i Kommissionen saa stærkt repræsenterede Sagkundskab, syntes han ikke, at den kunde komme i Betragtning.

Der fremkom imidlertid i Folketinget stærke Krav om at bevare den fri Gennemsejling, hvilket formentlig væsentlig skyldtes, at daværende Folketingsmand, Dr. Christiani gik stærkt ind for en Løsning med fri Indsejling, idet han henviste til, at Spørgsmaalets Løsning udelukkende beroede paa Funderingen af Molerne i fast Bund, der vel laa dybt, men dog ikke dybere, end at Opgaven var gennemførlig, naar man anvendte moderne Metoder til Funderingsarbejder.

For at faa Bund i hele dette Spørgsmaal besluttede den daværende Minister for offentlige Arbejder i Samraad med det nedsatte Folketingsudvalg at udskrive en Konkurrence mellem 7 af Landets største Ingeniør- og Entreprenørfirmaer med det Formaal at faa et Projekt frem til Bevarelse af et frit Udløb ved Thyborøn eller andetsteds.

Nu er jo imidlertid Forholdet ikke, saadan som af Dr. Christiani udtalt, at det alene drejer sig om at udføre 2 Moler, der er tilstrækkeligt stærkt konstruerede og funderede til at kunne staa for Nordøens Vælde. Det konstruktive ved Molebyg-

ningen skal vel være i Orden, men er dog alt taget i Betragtning en Biomstændighed, idet det alt overskyggende Problem i Sagen, som det ogsaa fremgaar af det, jeg allerede har sagt, er det materialvandringsmæssige. Det er nemlig en uløselig Opgave at beherske Udviklingen i et Strømløb som Thyborøn Kanal, naar Strømmen ikke er under Kontrol af Sluser eller andre Spærreforanstaltninger. Jeg kan blot i denne Forbindelse henvise til, at Kanalen begyndte som en smal Rende med vest-østgaaende Retning, medens den nu er en forholdsvis bred og dyb Kanal med nærmest en nord-sydgaaende Retning, og denne Tendens til at blive dybere og til Drejning er stadig til Stede, saaledes at det har været nødvendigt at søge at bremse Udviklingen ved Høfdebygning paa den saakaldte Fjordhale. Da Dybderne herudfor imidlertid stadig tiltager, vil det i hvert Fald blive dyrere og dyrere at regulere blot denne Udvikling. Der er næppe nogen Tekniker, endsige nogen Lægmand, der selv nu bagefter kan forklare i Detailler, hvorfor Forholdene omkring Thyborøn Kanal har udviklet sig, som de har gjort, siden Kanalen blev dannet, og man maa derfor anse det for at være en meget problematisk Sag at skulle udtale sig om, hvorledes Udviklingen vil blive i de kommende 150 Aar, hvilket jo Opgaven gaar ud paa, da den Ordning, man bestemmer sig til, skal være en færdig Ordning og ikke en, der skal revideres af Lovgivningsmagten med korte Mellemløb, hvilket foruden at være meget kostbart vilde medføre en Ustabilitet og Utryghedstornemmelse hos alle interesserede Erhverv ikke alene ved Thyborøn, men ogsaa rundt langs hele Limfjorden.

Som det fremgaar af det, jeg allerede har sagt, bestaar Ulemperne ved Thyborøn dels i, at Sandet skæres bort fra Tangernes Yderside, dels i, at det efter gennem Kanalen at være ført ind i Fjorden aflejres inde paa Limfjordsgrundene, hvor Strømmen stadig flytter om paa det, idet der dannes Banker, dybe Huller og Rander, et Forhold, som er almindeligt paa alle Steder under samme Naturforhold. Ved Bygningen af Havmolen paa Nordsiden har man opnaaet, at der er tilbageholdt en hel Del Sand paa Kysten af nordre Tange, hvorved denne er blevet beskyttet paa en vis Strækning; men det tilbageholdte Sand er kommet til at mangle inde i Kanalløbet, hvorfor dette har udviklet sig i Retning af større Dybder, og denne Udvikling er stadig fremadskridende. Bygges der nu yderligere Moleanlæg for at holde Sandet tilbage paa Kysten til Beskyttelse for Tangernes Havkyst, og dette Formaal op-